

עמ"ת 13616/05/17 - אולג קובליוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 מאי 2017

עמ"ת 13616-05-17 קובליוב(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאווה בכור
העורר
אולג קובליוב (עציר)

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד תומר נגולה

ב"כ המשיבה עו"ד יניב ארקוס

העורר טרם הובא משב"ס (השעה 10:17)

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית משפט קמא מיום 7.5.17 (כבוד השופט טל פרי מבימ"ש השלום לתעבורה בפתח תקווה) בגדרה הורה על הארכת מעצרו של העורר עד ליום 28.5.17, מועד בו יתקבל בעניינו תסקיר מעצר.

2. יצוין, כי נשוא הערר והחלטת כבוד השופט פרי הנ"ל, הינה כתב אישום ובקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף שפקע בשנת 2009 ונהיגה ללא ביטוח, כל זאת כמפורט בכתב האישום - כי התרחש לכאורה ביום 4.5.17, עת נהג בנתניה, כשהוא פסול מלנהוג למשך 10 חודשים בהמשך לגזר דינו של כבוד השופט קריספין עמוד 1

אברהם מיום 24.1.17 (תת"ע 6547-11-16).

3. בהחלטתו, קבע כבוד השופט פרי, כי קיים מסד ראייתי לכאורי לבסיס הבקשה למעצרו עד תום ההליכים של העורר, כמו גם עילת מעצר בדמות מסוכנותו, וזאת כנגזרת בעיקר מהרשעותיו הקודמות התעבורתיות שפורטו בהרחבה בהחלטתו.

משכך, ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשת המשיבה למעצרו עד תום ההליכים של העורר - הורה על קבלת תסקיר מעצר שיבחן את נסיבותיו האישיות של העורר, משמעות מעצרו, כמו גם הערכה בדבר אפקטיביות של חלופת מעצר מוצעת לרבות בתנאי איזוק אלקטרוני - וזאת עד ליום 28.5.17 כנ"ל.

4. בהודעת הערר מפרט ב"כ העורר, כי הוא חולק על קביעתו של בית משפט קמא באשר לקיומן של ראיות לכאורה בבסיס הבקשה, וכן מציין, כי למרות שלטעמו אין מקום לקבלת תסקיר מעצר - אין לו התנגדות כי כך ייעשה ובלבד שישוחרר העורר עד לקבלת התסקיר לחלופה ובתנאים.

ב"כ העורר תולה את טענתו בדבר העדר קיומן של ראיות לכאורה בעובדה, כי קיימת עדות אחת של שוטר אחד שראה את העורר נוהג ברכב, כי זה איבד קשר עין עם העורר פעמיים - ולאחר שזה חודש בפעם השלישית, לאחר למעלה משעתיים, הבחין בעורר יוצא מבניין יחד עם אדם נוסף, עם שתי נשים וילד, העורר ניגש אל הרכב, התיישב במושב ליד הנהג, ולאחר נסיעה נעצר על ידי צוות המשטרה.

משכך, טוען ב"כ העורר, כי העורר לא נעצר כשהוא נוהג ברכב, ודלות הראיות לכאורה נלמדת מהתנהלות המשטרה שלא עצרה אותו בזמן אמת בעת שנהג, על פי טענת השוטר שהבחין בו (ניר אדר).

לעניין מסוכנותו של העורר, ציין בא כוחו, כי ניתן לאיינה בחלופה שהוצעה בפיקוחם של מס' מפקחים כמפורט בסעיפים 14-17 להודעת הערר, תוך שהוא מפנה לפסיקת בתי המשפט בטבלה שהגיש - כאשר במקרים דומים שוחררו נאשמים לחלופת מעצר בגין עבירות דומות.

5. מאידך, תמך ב"כ המשיבה יתדותיו באשר לקיומן של ראיות לכאורה בהחלטת בית משפט קמא שנסמך על דו"ח הפעולה שערך ניר אדר, שהבחין בעורר נוהג כמפורט בכתב האישום.

כן ציין ב"כ המשיבה את מסוכנותו של העורר כנלמד ונגזר מהרשעותיו התעבורתיות באופן המחייב קבלת תסקיר מעצר בעניינו טרם מתן הכרעה בשאלת מעצרו עד תום ההליכים.

6. לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים, ברי כי הנדרש להכרעה הוא תלת ראשי:

א. האם קיימות ראיות לכאורה בבסיס הבקשה?

ב. האם נדרש בית המשפט לקבלת תסקיר מעצר בטרם הכרעה בשאלת הארכת מעצרו

של העורר?

ג. אם התשובה לב' חיובית - האם על העורר להיוותר במעצר עד קבלת תסקיר המעצר?

7. לצורך קבלת החלטה עיינתי בדו"ח הפעולה שערך השוטר ניר אדר (סומן במ/1) - שהוא ציר ראיותיה לכאורה של המשיבה כפי שגם מפורט בהחלטת בית משפט קמא.

אינני סבורה, כי נפל כל פגם גנטי בדו"ח הפעולה באופן המבסס כרסום או חולשה בראיות לכאורה שאצל המשיבה.

ברי, כי עיבוד הראיה כנ"ל ראוי שייעשה בתיק העיקרי, בעת חקירתו הנגדית של העד, אך בשלב זה, יש בדו"ח הפעולה כדי לבסס את הראיה לכאורה המהותית בבסיס המיוחס לעורר.

כפי שבית המשפט בתיק העיקרי יכול להסתמך על עדות יחידה לצורך הרשעת נאשם - כך ניתן גם בשלב זה להורות על קיומן של ראיות לכאורה בהתבסס על עדות יחידה של שוטר שערך את דו"ח הפעולה סמוך לקרות האירועים, ובו פירוט ראוי באשר להשתלשלות האירועים, לרבות איבוד קשר עין עם העורר, ויחד עם זאת, ציון מפורש כי הבחין בו בבירור כמי שנוהג ברכב, והוא מכירו מעבודתו במשטרה לאחר שנתקל בו במהלך עבודתו.

אין מקום בשלב זה לקבוע מסמרות או קביעות כלשהן באשר למהימנותו של העד - על כי אין זה השלב הדיוני המתאים.

בית משפט קמא אף התייחס בקביעתו כי קם המסד הראייתי המספק, גם לעובדה הנלמדת מהודייתו של העורר כי הוא יודע שהוא פסול לנהיגה, והמתין שגיסו מיכאל יבוא ויקח אותו לסידורים. עם זאת, הוסיף העורר לשמור על זכות השתיקה, סירב להשיב לשאלות כיצד הגיע הרכב מחדרה לנתניה, סירב לומר האם אשתו נהגה ברכב, וסירב להגיב לטענה אשר הוטחה בו לפיה נצפה נוהג על ידי שוטר.

בית משפט קמא אף נדרש להודעתו של הגיס מיכאל - באופן שהוסיף נדבך ראייתי לכאורי לדו"ח הפעולה של השוטר אדר.

משכך - התשובה לקיומן של ראיות לכאורה - חיובית.

8. באשר לצורך בקבלת תסקיר מעצר בטרם הכרעה בשאלת מעצרו עד תום ההליכים של העורר - הפנה ב"כ המשיבה בצדק לקיומה של מסוכנות ברורה בהתנהלותו של העורר - המחזיק ברישיון נהיגה משנת 2003, ולחובתו עבר תעבורתי מכביד של 41 הרשעות קודמות, וכשהוא ללא רישיון נהיגה שפקע בשנת 2009, ו- 11 מבין הרשעותיו הן בגין עבירות שבוצעו מ- 2016 עד 2017.

עוד ציין בית משפט קמא בצדק, כי העורר נדון אך ב- 24.1.17 בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נפסל לתקופה של 10 חודשים, וחויב בחתימה על התחייבות בת 10,000 ₪, כמו גם מרחף מאסר על תנאי בן 4 חודשים מעל צווארו - והדבר לא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירה דומה באופן המלמד על מסוכנותו.

בהרשעותיו, אף הרשעה מספטמבר 2008 בגין גרימת תאונה והפקרת נפגע בגינה ריצה מאסר בפועל של 10 חודשים ורישיונו נפסל למשך 5 שנים.

בנסיבות אלה, אני סבורה, כי צדק בית משפט קמא בקביעתו כי קמה מסוכנות מהתנהלות העורר לסיכון בטחונו של אדם והציבור.

בנסיבות אלה, אני סבורה כי נכון היה להורות על קבלת תסקיר מעצר בלא להתרשם אך מהתרשמות אמצעית של בית משפט קמא באשר למתאם שבין המפקחות בחלופה המוצעת למשימת הפיקוח, ויש צורך בקבלת חוות דעתו של הגורם המקצועי המתאים כשירות המבחן, לצורך הערכה אם ניתן באופן אפקטיבי לאיין את להפיג את החשש ממסוכנותו של העורר.

בנקודה זו, גם התשובה לשאלה ב' הינה חיובית.

9. אינני סבורה במענה לשאלה ג' - כי ניתן בשלב זה להורות על שחרורו של העורר עד קבלת תסקיר המעצר, וזאת כפועל יוצא ממידת מסוכנותו כנ"ל, במיוחד על רקע גודש הרשעותיו הקודמות, התעבורתיות, המלמדות על מסוכנות של אדם הפסול מלנהוג, הנעדר רישיון נהיגה תקף - שלא מתייחס לעובדות אלה, ושב ואוחז בהגה ונוהג.

יש לבחון את מידת האמון שניתן לתת באדם כזה, וטוב יעשה אם שירות המבחן יתייחס בתסקירו גם לשאלה זו.

10. לא התעלמתי מאסופת הפסיקה שהוצגה לעיוני - אך אינני סבורה כי יש בה בשלב זה להצדיק שינוי במסקנותי באשר לשלוש השאלות הרלבנטיות כנ"ל.

11. עם כל זאת, ולמרות ההכרח בקבלת תסקיר מעצר, אני סבורה, כי ניתן להורות על קבלת תסקיר מעצר בפרק זמן קצר יותר מזה שנקבע על ידי בית משפט קמא (3 שבועות מאז 7.5.17) - ועל כן, יוגש תסקיר המעצר עד ליום 24.5.17, והדיון יתקיים בפני בית משפט קמא בשעה 11:30.

12. נוכח כל האמור, ישלח פרוטוקול ההחלטה לשירות המבחן שיערוך את תסקירו עד יום 24.5.17 בשעה 11:30 ויוגש בפני בית משפט קמא (בית משפט לתעבורה בפתח תקווה).

13. העורר יוותר במעצר עד החלטה אחרת, ויבא לדיון בפני בית משפט קמא כאמור בסעיף 12, על ידי שב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ב אייר תשע"ז, 18/05/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת

קלדנית: איילת